

оригінально поєднувати різні частини композиції, узгоджувати рухи з музикою, а також продемонструвати власні рухові можливості, певні виразні та артистичні якості.

Проведені дослідження дозволили виявити рівень творчої активності студентів ІФК у процесі створення гімнастично-танцювальних композицій.

Оцінювання проводилось бригадою суддів з урахуванням двох напрямків професійно – педагогічної діяльності студентів – розробка, постановка, вивчення композиції та її виконання.

За результатами аналізу отриманих даних виявлено низький рівень творчої активності у 10 % досліджуваних, середній – у 50 % , вище середнього – у 30 % та високий – у 10 % досліджуваних.

Проведені дослідження показали, що творча активність у студентів ІФК розвивається та удосконалюється у процесі спеціально спрямованого музично – рухового виховання; формування умінь та навичок виконавчої майстерності й артистичності; ознайомлення з основами режисури та драматургії спортивно – мистецьких свят; вивчення прийомів та особливостей створення гімнастично-танцювальних композицій, оригінальних побудов, перешикувань та просторових переміщень.

Література

1. Волков Г.І. Самостійна навчальна робота студентів. – Проблеми вищої школи, 1970, вип. 3, - с. 6 – 7.

2. Гимнастика и методика преподавания: Учебник для институтов физической культуры / Под ред. В.М. Смолевского. – Изд. 3 – е перераб., доп. – М.: ФиС, 1987. – 336 с. ил.

3. Губанов В.А. Гимнастика. Формирование профессионально – педагогических навыков и умений. Методические указания для студентов ГЦОЛИФКа. – М.: 1984. – 69 с.

4. Маслов Б.В. Подготовка специалистов по физической культуре и спорту в институтах физической культуры. Основы методологии, теории и организации. /Методическая разработка для слушателей факультета повышения квалификации. – М.; 1989, - с. 16 – 19.

5. Шароев И.Г. Режиссура эстрады и массовых представлений: Учеб. для студентов высших театральных учебных заведений. – М.: Просвещение, 1986, – с. 18 – 36.

6. Шлятин А.М., Литвинов Е.Н. Подготовку учительских кадров – на новый качественный уровень. // Физкультура в школе, 1988, № 10, - с. 32 – 33.

Annotation

In work the value and level of creative activity of the students IFK is studied during preparation gymnastic - dancing composition for is sports - art feast.

ВЕСТИБУЛЯРНА СТІЙКІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА СПЕЦІАЛЬНОЇ РУХОВОЇ ПІДГОТОВКИ АКРОБАТІВ

АЛІНА СЕНИЦЯ, МИХАЙЛО СЕНИЦЯ, КОСТЯНТИН ПЕТРЕНКО

Львівський державний інститут фізичної культури

У ході навчально-тренувального процесу і в міру участі у змаганнях спортсмени набувають цілого ряду навичок і якостей, сукупність яких відображає

специфіку виду спорту. Процес становлення таких навичок і якостей звичайно пов'язують з поняттям підготовки спортсмена.

Загальновідомо, що підготовка спортсмена – це спрямоване використання всієї сукупності факторів (засобів, методів, умов) за допомогою яких забезпечується готовність спортсмена до спортивних досягнень.

Ряд авторів, які працюють над проблемами підготовки спортсменів у тих видах спорту, де застосовується велика кількість складнокоординаційних рухів, переміщень тіла в площинах тримірного простору, оберткових вправ та рухів, пов'язаних із швидкими змінами положень, напрямків руху, поворотами та ін., зокрема спортивній акробатиці, поряд з іншими виділяють як окремий вид підготовки – спеціальну рухову підготовку (Іващенко В.П., 1988, Болобан В.Н., 1988, Тишлер А.В. 2000 та ін.). Складовими частинами спеціально – рухової підготовки є: орієнтація у просторі, часі, координаційні здібності, координація м'язових зусиль, вестибулярна стійкість.

Дане дослідження присвячене вивченню характеристики вестибулярної стійкості як складової частини спеціальної рухової підготовки акробатів.

Для вирішення цього завдання було використано метод аналізу та узагальнення даних науково – методичної та спеціальної літератури.

Вестибулярний апарат – це складна функціональна система, яка інформує центральну нервову систему про положення голови і тіла в просторі, про напрямок і зміну прискорення при поступальних і оберткових рухах голови і вібрації тіла.

Добре тренований вестибулярний аналізатор створює можливості для успішного оволодіння складними за координацією і просторовим орієнтуванням вправами та руховими діями.

Рядом авторів доведено, що існує пряма залежність між вестибулярною стійкістю і якістю виконання складних гімнастичних, акробатичних та інших вправ, пов'язаних з обертанням тіла (Іващенко В.П., Лях В.І. та ін.).

Фахівці, які займаються проблемами спортивної акробатики відзначають, що акробати, які на початковому етапі пройшли своєчасну і достатньо повну "школу" технічної, фізичної, хореографічної та музично – ритмічної, і, зокрема спеціально – рухової підготовки, не тільки більш успішно удосконалюються в подальшому, але й досягають більш значних успіхів, а засвоєння найскладніших акробатичних і хореографічних вправ парно – групової та індивідуальної програм проходить ефективніше у акробатів з високим рівнем розвитку функцій і систем організму (Болобан В.Н., Тишлер А.В. та ін.). Це досягається у ході спеціально – рухової підготовки, значне місце у якій відводиться вправам для підвищення вестибулярної стійкості.

Отже, проведений аналіз літературних джерел показав, що у системі підготовки спортсменів, неабияке значення спеціалісти відводять спеціальній руховій підготовці, особливо у видах спорту, де виконується багато координаційних та складнокоординаційних елементів, зокрема у спортивній акробатиці. В залежності від етапу підготовки на спеціальну рухову підготовку, складовою частиною якої є вестибулярна стійкість, рекомендується відводити 20 – 30 % часу.

Вестибулярна стійкість, як здатність протистояти будь – яким можливим подразненням вестибулярного апарату, вміння якісно і безпомилково виконувати

рухи в просторі і часі, а також вміння утримувати рівновагу на фоні подразнень вестибулярного апарату має велике значення у спортивній акробатиці.

Література

1. Бюген М.М. *Обучение двигательным действиям.* – М.: Физкультура и спорт, 1985. – 192 с.
2. Болобан В.Н. *Спортивная акробатика. Уч. пособие для ин- тов физ. культ.* – К.: Вища школа, 1988. – 165 с.
3. Иващенко В.П. и др. *О роли вестибулярного анализатора в тренировке гимнастов.* / *Гимнастика. Вып. 2.* – М.: Физкультура и спорт, 1980, – с. 36 – 38.
4. Келлер В.С., Платонов В.Н. *Теоретико – методические основы подготовки спортсменов.* – Львов: Украинская спортивная ассоциация, 1993. – 36 с.
5. Ломов А.А. *Роль вестибулярного анализатора в управлении движениями* / Под ред. Тальшева Ф.М., - М.: Физкультура и спорт, 1986, - с. 43 – 44.
6. Платонов В.Н. *Современная спортивная тренировка.* – К.: Здоров'я, 1980. – 211 с.
7. *Спортивна акробатика: Навч. програма для ДЮСШ, СДЮШОР, ШВСМ.* – К.: Республіканський науково – методичний кабінет Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму України, 2000. – 72 с.

Annotation

In work the characteristic of vestibular fastness as components of special motorial preparation is surveyed.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ В УКРАЇНІ

НАТАЛІЯ РОМАНЧУК

Донецький державний інститут здоров'я, фізичного виховання і спорту

Після розпаду СРСР і створення незалежних держав на міжнародну арену виходять збірні команди України, Росії, Білорусі. Загострюється конкуренція за призові місця. Не зважаючи на економічні негаразди, котрі склалися в Україні, “Художниці” довели перевагу різноманітних українських спортивних шкіл над світовими і прославили свою державу.

У 1992 р. на іграх XXV Олімпіаді у Барселоні українки посіли перше і третє місце. “Золото” дісталось Олександрі Тимошенко, а “бронза” — Оксані Скалдіной. (Тоді ще наші гімнастки виступали за об'єднану команду країн СНД).

У червні 1993 р. статут федерації художньої гімнастики України було зареєстровано і вона набула юридичних прав. З цього року збірна команда України виступає окремою командою.

У 1993 р. віце — чемпіонкою світу стала Катерина Серебрянська з міста Сімферополя (Крим).

З 1992 -1993 рр. у Києві проводяться міжнародні турніри (у березні) “Дерюгіна — кап”, присвячені творчості видатного українського тренера А. М.Дерюгіної. На цих змаганнях досягли успіху на міжнародному рівні кримчанка Катерина Серебрянська, одеситка Олена Вітриченко та ін. Арбітри, котрі судили ці змагання одержали міжнародні категорії. На жаль, проводити ці змагання у 1994 р. стало неможливим через складне фінансове становище. І лише у наступному році це стає можливим; його виграв заслужений майстер спорту Катерина Серебрянська.